Raad van State

200708810/1.
Datum uitspraak: 28 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

als wettelijk vertegenwoordigers van

appellanten,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/12073 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 26 november 2007 in het geding tussen:

als wettelijk vertegenwoordiger van

en

het Centraal Orgaan opvang asielzoekers.

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 februari 2007 heeft het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (hierna: het COA) een verzoek van (hierna: de vreemdeling) tot verlening van verstrekkingen op de voet van de Regeling verstrekkingen bepaalde categorieën vreemdelingen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 26 november 2007, verzonden op 28 november 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, het daartegen door de vreemdeling, als wettelijk vertegenwoordiger van ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand blijven. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de vreemdeling en als wettelijk vertegenwoordigers van bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 december 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Het COA heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

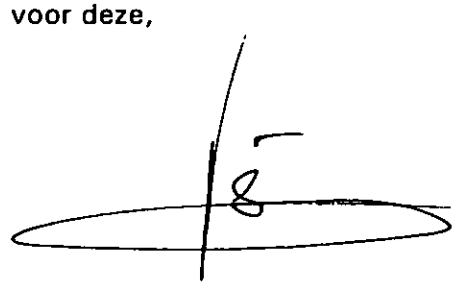
w.g. Bijloos
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 januari 2008

154.
Verzonden: 28 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

(1)

COA Centraal Orgaan opvang asielzoekers

Antwoordnummer 10275
2280 WB Rijswijk

Referentie : 4885200701
Datum : Rijswijk, 21/02/2007
Betreft : Afwijzing verstrekkingen Rvb

Geachte heer

Naar aanleiding van de namens u ingediende aanvraag voor een toelage op grond van de Regeling verstrekkingen bepaalde categorieën vreemdelingen (RVB), voor de maand januari 2007, delen wij u het volgende mee.

Op basis van de namens u verstrekte informatie en de verklaring van de Immigratie- en Naturalisatiedienst, voldoet u niet aan het gestelde in artikel 2 lid 1 sub e. Dit omdat er voor u geen aanvraagprocedure voor een verblijfsvergunning loopt. Daarom delen wij u mee dat u geen recht heeft op een financiële toelage voor de periode 01-01-2007 tot en met 31-01-2007.

Tegen dit besluit kan beroep worden aangetekend bij de Vreemdelingenkamer van de rechtbank te 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient binnen vier weken na de datum van deze brief te worden ingediend bij het Centraal Inschrijfbureau Vreemdelingenzaken, Postbus 1601, 2002 BR te Haarlem.

Hoogachtend,

Het bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers,
namens deze,
de algemeen-directeur,
namens deze

i.o.

J.H.M. Schepers
Teamhoofd Uitvoeringsorganisatie Rvb

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 07/12073

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 26 november 2007

inzake

---

geboren op
nationaliteit Statenloos,
verblijvende te
eiser,
wettelijk vertegenwoordiger
gemachtigde mr. A.C.J. Letmaath,

tegen

het Centraal Orgaan opvang asielzoekers,
te Den Haag,
verweerder.
gemachtigde mr. S.R. Fernhout.

Procesverloop
Bij besluit van 21 februari 2007 heeft verweerder het verzoek van eiser om toekenning van een financiële toelage voor de periode 1 januari 2007 tot en met 31 januari 2007 op grond van de Regeling verstrekkingen bepaalde categorieën vreemdelingen (Rvb), afgewezen.

Tegen dit besluit heeft eiser beroep ingesteld.

De zaak is behandeld ter zitting van 13 september 2007, waar eiser is verschenen bij gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Op 5 oktober 2007 heeft de rechtbank het onderzoek met toepassing van artikel 8:68 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) heropend omdat het onderzoek niet volledig is geweest. De rechtbank heeft partijen verzocht te reageren op verweerders brief van 7 september 2007 waarin verweerder het zijns inziens onbevoegd genomen bestreden besluit gedekt verklaart.

Verweerder heeft gereageerd bij brief van 9 oktober 2007. Eiser heeft gereageerd bij brief van 16 oktober 2007.

Tevens hebben beide partijen toestemming gegeven voor het doen van een uitspraak zonder voorafgaande nieuwe behandeling van het beroep ter zitting, zoals bedoeld in artikel 8:57 van de Awb. Vervolgens heeft de rechtbank het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Aan de orde is de vraag of het besluit van 21 februari 2007 in rechte stand kan houden.

2. De rechtbank overweegt allereerst ambtshalve als volgt.

3. Ingevolge artikel 10:3, eerste lid, van de Awb kan een bestuursorgaan mandaat verlenen, tenzij bij wettelijk voorschrift anders is bepaald of de aard van de bevoegdheid zich tegen mandaatverlening verzet.

4. Ingevolge artikel 10:5, eerste lid, van de Awb, kan een bestuurorgaan, hetzij een algemeen mandaat, hetzij een mandaat voor een bepaald geval verlenen. Ingevolge het tweede lid wordt een algemeen mandaat schriftelijk verleend.

5. Ingevolge artikel 10:9, eerste lid, van de Awb, kan de mandaatgever toestaan dat ondermandaat wordt verleend. In het tweede lid is onder meer bepaald dat op zulk ondermandaat voormeld artikel 10:3, eerste lid en artikel 10:5, eerste lid, van de Awb van overeenkomstige toepassing zijn.

6. Het bestreden besluit is genomen namens het bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA), namens deze, de algemeen directeur, namens deze door het . De rechtbank gaat ervan uit, gelet op de ondertekening van het besluit, dat bij ondermandaatregeling door de algemeen directeur van het COA aan . in zijn hoedanigheid van ondermandaat is verleend om besluiten als de onderhavige te nemen en te ondertekenen. De rechtbank stelt echter vast dat het door eiser overgelegde besluit is ondertekend door een ambtenaar werkzaam onder het . Bij brief van 7 september 2007 heeft eerdergenoemd het besluit van 21 februari 2007 gedekt verklaard, ofwel bekrachtigd. Vervolgens heeft verweerder bij brief van 9 oktober 2007 de rechtbank desverzocht bericht dat een gedektverklaring het (mandaat-)gebrek in het bestreden besluit niet kan herstellen en dat derhalve het beroep gegrond dient te worden verklaard. De rechtbank ziet geen aanleiding voor een ander oordeel zodat het besluit voor vernietiging in aanmerking komt, zulks onder gegrondverklaring van het beroep.

7. De rechtbank stelt vervolgens vast dat ingevolge artikel 3a, eerste lid, van de Wet Centaal Orgaan opvang asielzoekers (wet COA) de afdelingen 1, 3 en 4 van hoofdstuk 7 van de Vw 2000 van toepassing zijn op besluiten in het kader van het onthouden dan wel de beëindiging van verstrekkingen bij of krachtens de Vw 2000. Ingevolge artikel 39, eerste lid van de Vw 2000, neergelegd in afdeling 4 van hoofdstuk 7, dient verweerder indien deze voornemens is de aanvraag af te wijzen de vreemdeling hiervan, onder opgave van redenen, schriftelijk mededeling te doen. Ingevolge het tweede lid brengt de vreemdeling, in afwijking van artikel 4:9 van de Awb, zijn zienswijze schriftelijk naar voren binnen een door verweerder bepaalde redelijke termijn. Vervolgens stelt de rechtbank vast dat verweerder genoemde voornemenprocedure in artikel 39 van de Vw 2000 niet heeft gevolgd. Gemachtigde van verweerder heeft ter zitting ook erkend dat in deze zaak ten onrechte niet de voornemenprocedure is gevolgd. Gemachtigde heeft daarbij aangegeven dat verweerder de noodzaak van het volgen van de voornemenprocedure aanvankelijk niet heeft onderkend.

8. Gelet op hetgeen in rechtoverweging 7 is overwogen moet het oordeel luiden dat het bestreden besluit in strijd met artikel 3:2 van de Awb niet zorgvuldig is voorbereid. Uit het voorgaande vloeit voort dat het onderhavige beroep ook om deze reden gegrond dient te worden verklaard en dat het bestreden besluit dient te worden vernietigd.

9. Verweerder heeft de rechtbank ter zitting en bij brief van 9 oktober 2007 verzocht om, indien zij de beschikking zou vernietigen, toepassing te geven aan de bevoegdheid voorzien in artikel 8:72, derde lid, van de Awb om de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand te laten. Verweerder stelt zich op het standpunt dat een na vernietiging nieuw te nemen besluit materieel geen andere inhoud zal hebben dan thans vervat in het bestreden besluit.

10. De rechtbank overweegt in dit verband dat voor toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Awb in beginsel slechts plaats is indien materieel geen andere beslissing mogelijk is dan een besluit met hetzelfde dictum als het vernietigde besluit.

11. Naar het oordeel van de rechtbank doet zich deze situatie hier voor. Zij overweegt daartoe als volgt.

12. Verweerder stelt zich blijkens het bestreden besluit op het standpunt dat eiser niet in aanmerking komt voor een financiële toelage op grond van de Rvb voor de maand januari 2007 omdat eiser, zoals blijkt uit de namens hem verstrekte gegevens en de verklaring van de Immigratie en Naturalisatiedienst (IND), niet voldoet aan het gestelde in artikel 2, eerste lid, sub e, van de Rvb, nu er voor eiser of zijn ouders geen aanvraagprocedure voor een verblijfsvergunning loopt.

13. Eiser stelt zich op het standpunt dat verweerder onvoldoende heeft gemotiveerd waarom aan hem tot 1 januari 2007 wel een uitkering is verstrekt en waarom deze thans met ingang van 1 januari 2007 is geweigerd. Weliswaar is er sprake van een andere instantie en een andere vorm van uitkering maar het ontstaan van deze vorm van uitkering blijft volgens eiser identiek. Eiser acht het in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel en vertrouwensbeginsel dat zijn uitkering plotseling per 1 januari 2007 is beëindigd. Voorts heeft eiser, anders dan verweerder stelt, bij brief van 27 december 2006 wel een aanvraag ingediend voor verlening van een verblijfsvergunning. Eiser wijst er ten slotte op dat, indien hij geen aanspraak kan maken op een uitkering ingevolge de Rvb, deze regeling kennelijk onredelijk is in zijn situatie zodat afgeweken had kunnen en dienen te worden van het beleid.

14. De rechtbank overweegt als volgt.

15. Op grond van artikel 3, tweede lid, van de wet COA kan de minister het Centraal orgaan opvang asielzoekers (COA) taken als bedoeld in het eerste lid van artikel 3 opdragen met betrekking tot andere categorieën vreemdelingen. Ingevolge artikel 12 van de wet COA is Onze Minister bevoegd regels te stellen met betrekking tot verstrekkingen aan asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen als bedoeld in artikel 3, tweede lid. Van deze bevoegdheid is gebruik gemaakt door de vaststelling van de Rvb (Stcrt. 1998/119).

16. Ingevolge artikel 2, eerste lid, aanhef en onder c, van de Rvb, zoals deze bepaling luidt met ingang van 1 januari 2007, is het COA belast met het voorzien in de noodzakelijke bestaansvoorwaarden voor een samen met tenminste één ouder of verzorger hier te lande verblijvende minderjarige vreemdeling, niet zijnde een vreemdeling als bedoeld in onderdeel c, die geen aanspraak heeft op verstrekkingen op grond van enig ander wettelijk voorschrift

en die blijkens een schriftelijke verklaring van de IND aan het COA rechtmatig verblijf heeft als bedoeld in artikel 8, onder f, g, of h, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), vanaf het moment dat het rechtmatig verblijf, bedoeld in artikel 8, onder f, g of h, van de Vw 2000, is verkregen tot het moment waarop dit rechtmatig verblijf is geëindigd. Ingevolge artikel 2, tweede lid, van de Rvb houdt de schriftelijke verklaring, bedoeld in het eerste lid, in dat de vreemdeling behoort tot één van de in het eerste lid bedoelde categorieën vreemdelingen.

17. Bepalend voor de aanspraak op toekenning van een financiële toelage ingevolge artikel 2, eerste lid, aanhef en onder e, is aldus een schriftelijke verklaring van de IND waaruit blijkt dat sprake is van rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder f, g, of h, van de Vw 2000. Nu uit de verklaring van de IND van 20 februari 2007 niet volgt dat eiser rechtmatig verblijf had als hiervoor bedoeld was verweerder naar het oordeel van de rechtbank gehouden de aanvraag af te wijzen. Derhalve heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat eiser niet in aanmerking kwam voor de gevraagde toelage.

18. De stelling van eisers gemachtigde ter zitting dat veelvuldig fouten in de registratie van de IND voorkomen leidt de rechtbank niet tot een ander oordeel. Niet aannemelijk is gemaakt dat verweerder niet van de juistheid van de registratie van de IND heeft mogen uitgaan. Mocht hiervan in het geval van eiser overigens al sprake zijn, dan is het aan eiser te bewerkstelligen dat die onjuistheden, zo nodig met terugwerkende kracht, worden gecorrigeerd, waarna de IND op basis van de juiste gegevens een verklaring omtrent het rechtmatig verblijf kan opmaken.

19. De omstandigheid dat op 28 december 2006 namens eiser een brief is gezonden aan de minister van Justitie waarin aandacht wordt gevraagd voor de situatie van eiser en zijn familie, en voorts, dat medio 2007 een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is ingediend teneinde te doen vaststellen of aanspraak bestaat op verblijf op grond van het buitenschuldbeleid, leidt in het licht van het hiervoor overwogene evenmin tot een ander oordeel. Hetzelfde heeft te gelden voor hetgeen overigens is aangevoerd.

20. De rechtbank zal derhalve bepalen dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand blijven.

21. Nu het beroep gegrond wordt verklaard, acht de rechtbank termen aanwezig verweerder onder toepassing van artikel 8:75 van de Awb te veroordelen in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten zijn met inachtneming van het Besluit proceskosten bestuursrecht en de daarbij behorende bijlage begroot op in totaal € 644,00 voor kosten van door een derde beroepsmatig in deze zaak verleende rechtsbijstand:
- 1 punt voor het indienen van een (aanvullend) beroepschrift;
- 1 punt voor het verschijnen ter zitting;
- waarde per punt € 322,00;
- wegingsfactor 1.

22. Beslist wordt als volgt.

Beslissing
De rechtbank,

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- bepaalt dat de rechtsgevolgen van het bestreden besluit in stand blijven;
- veroordeelt verweerder in de door eiser gemaakte proceskosten, vastgesteld op € 644,00;
- wijst de Staat der Nederlanden aan als de rechtspersoon die het bedrag van de proceskosten dient te vergoeden;
- bepaalt dat het bedrag van de proceskosten moet worden voldaan aan eiser.

Aldus gedaan door mr. A.F.C.J. Mosheuvel als rechter in tegenwoordigheid van B.C.T. Rabou-Coort als griffier en in het openbaar uitgesproken op 26 november 2007.

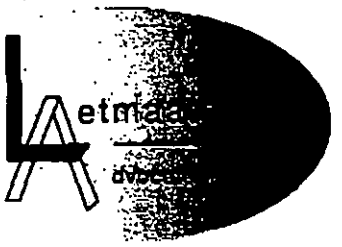
VOOR KOPIE KONFORM
De griffier van
de Raad van
State, bestuursrecht
te 's-Hertogenbosch

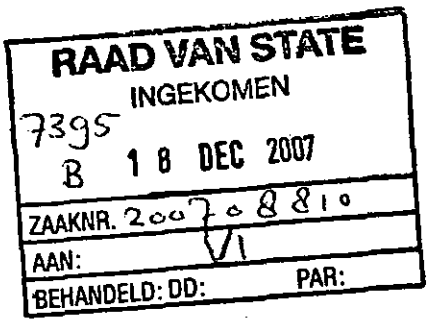
Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden: 28 NOV. 2007

Raad van State
Afd. Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

Tevens per fax: 070 - 365 13 80

Uw kenmerk	:	nvt
Inzake	:	Dhr.
Ons kenmerk	:	/AL0309.1-V040
Justitienummer	:	
Vnr.	:	
Geb. datum	:	25-01-2001
Nationaliteit	:	Staatloos uit Syrië

HOGER BEROEPSCHRIFT in het kader van een **Coa**-procedure

Uden, 18 december 2007

Geeft eerbiedig te kennen:

De heer geboren op met Staatloze nationaliteit, wonende te aan het adres te dezer zake vertegenwoordigd door zijn wettelijk vertegenwoordigers, tevens zijn ouders zijnde, te weten de heer geboren op en mevrouw geboren woonachtig op hetzelfde adres als hun zoon , verder te dezer zake domicilie kiezende aan het adres Markt 27b, 5401 GN te Uden met als correspondentieadres:
Postbus 363. 5400 AJ UDEN, ten kantore van de advocaat en procureur **Mr A.C.J. Letmaath** welke te dezer zake door cliënt/appellant en zijn wettelijk vertegenwoordigers tot gemachtigde wordt gesteld en welke hierbij verklaart bepaaldelijk door cliënt/appellant en wettelijk vertegenwoordigers te zijn gevolmachtigd. Ondergetekende verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd dit hoger- beroepschrift in te dienen door en namens cliënt/appellant en zijn wettelijk vertegenwoordigers bovengenoemd.

Markt 27b • Postbus 363 • 5400 AJ Uden • T: (0413) 24 82 46 • F: (0413) 24 95 08

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.

Appellant komt hierbij in (hoger) beroep tegen de (gedeeltelijk) negatieve uitspraak van de Rechtbank (Den Haag maar nevenzittinghoudende) te Den Bosch d.d. 28 november 2007.

Bijgaand gelieve U een afschrift van deze uitspraak aan te treffen: **PRODUKTIE 1**.

Het betreft een uitspraak in beroep op de negatieve beschikking van het Centraal Orgaan Opvang Asielzoekers (Coa) te Rijswijk van 21-02-2007.

Appellant doet U dit hoger-beroepschrift tijdig toekomen.

De gronden/grieven van dit hoger-beroepschrift zijn de volgende:

Grief 1: De Rechtbank overweegt in overweging 17, 18 en 19 op pagina 4 het navolgende, citaat:
Bepalend voor de aanspraak op toekenning van een financiële toelage ingevolgde artikel 2, eerste lid, aanhef en onder e, is aldus een schriftelijke verklaring van de IND waaruit blijkt dat sprake is van rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder f,g of h, van de Vw 2000. Nu uit de verklaring van de IND van 20 februari 2007 niet volgt dat eiser rechtmatig verblijf had als hiervoor bedoeld was verweerder naar het oordeel van de rechtbank gehouden de aanvraag af te wijzen. Derhalve heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat eiser niet in aanmerking kwam voor de gevraagde toelage.
18. De stelling van eisers gemachtigde ter zitting dat veelvuldig fouten in de registratie van de IND voorkomen leidt de rechtbank niet tot een ander oordeel. Niet aannemelijk is gemaakt dat verweerder niet van de juistheid van de registratie van de IND heeft mogen uitgaan. Mocht hiervan in het geval van eiser overigens al sprake zijn, dan is het aan eiser te bewerkstelligen dat die onjuistheden, zo nodig met terugwerkende kracht, worden gecorrigeerd, waarna de IND op basis van de juiste gegevens een verklaring omtrent het rechtmatig verblijf kan opmaken.
19. De omstandigheid dat op 28 december 2006 namens eiser een brief is gezonden aan de minister van Justitie waarin aandacht wordt gevraagd voor de situatie van eiser en zijn familie, en voorts, dat medio 2007 een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is ingediend teneinde te doen vaststellen of aanspraak bestaat op verblijf op grond van het buitenschuldbeleid, leidt in het licht van het hiervoor overwogene evenmin tot een ander oordeel. Hetzelfde heeft te gelden voor hetgeen overigens is aangevoerd.
Einde citaat.
Zulks ten onrechte.

Standpunt: De rechtbank heeft hier ten onrechte overwogen volgens appellant dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft mogen stellen dat eiser niet in aanmerking kwam voor de gevraagde toelage. De rechtbank geeft hier ten onrechte aan dat bepalend voor de aanspraak op toekenning van een financiële toelage is een schriftelijke verklaring van de IND inzake rechtmatig verblijf. De rechtbank heeft ook ten onrechte overwogen dat niet aannemelijk is gemaakt dat verweerder niet van de juistheid van de registratie van de IND heeft mogen uitgaan. De rechtbank overweegt verder ten onrechte dat het aan eiser is te bewerkstelligen dat die onjuistheden, zo nodig met terugwerkende kracht, worden gecorrigeerd. De rechtbank overweegt ten onrechte dat hetgeen door appellant overigens is aangevoerd, niet tot een ander oordeel leidt.

Toelichting: Appellant meent dat hij middels de brief van 27 december 2006, gericht aan de Minister van Justitie, een aanvraag heeft ingediend voor het verlenen van een verblijfsvergunning. Appellant meent dat hij, middels de ingediende aanvraag, rechtmatig verblijf heeft gekregen op basis van artikel 8, aanhef en onder f van de Vw.2000 jo artikel 3.1 van het Vreemdelingenbesluit.

De rechtbank geeft aan dat het aan appellant is om zorg te dragen dat eventuele onjuistheden bij de registratie van de IND worden gecorrigeerd.
Appellant meent dat hij hiervoor niet de gelegenheid heeft gehad. In beroep is er immers sprake van een ex-tunc-toetsing.
Verweerder heeft het besluit genomen zonder eerstens de zienswijze te vernemen van appellant. Tijdens deze zienswijze fase, had appellant contact kunnen opnemen met de IND terzake de onjuiste registratie. Navraag bij de IND tijdens de beroepsfase was sowieso weinig zinvol meer nu de Rechtbank met een eventueel gewijzigd resultaat toch geen rekening meer zou hebben gehouden.
Derhalve heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat het aan eiser is om eventuele onjuistheden te laten corrigeren, alsmede heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat verweerder uit mocht gaan van de juistheid van de door de IND verstrekte informatie, alsmede heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat verweerder gehouden was de aanvraag af te wijzen.

Appellant was overigens ook niet eerder op de hoogte van de onjuiste registratie. Van appellant kon in redelijkheid ook niet gevergd worden om reeds voordat hij de aanvraag indiende, zijn registratie bij de IND te verifiëren. Hiervoor was met name geen aanleiding nu appellant in het verleden via de Wet Werk en Bijstand wel een vergoeding ontving (terzake 'kindergeld')

Appellant meent verder dat verweerder niet zondermeer en onder alle omstandigheden mag uitgaan van de juistheid van de informatie zoals deze ontvangen is van de IND. Appellant is van opvatting dat indien hij concrete informatie aandraagt voor het gegeven dat de informatie van de IND onjuist is, verweerder een eigen onderzoeksplicht heeft op basis van artikel 3:2 Algemene Wet Bestuursrecht.

In casu heeft appellant deze informatie pas in beroep naar voren kunnen brengen door het ontbreken van een zienswijze-fase in deze zaak. De rechtbank had volgens appellant dienen te besluiten om de zaak terug te verwijzen naar het Coa, teneinde verweerder in de gelegenheid te stellen de IND te confronteren met de zienswijze van appellant op dit aspect.

De rechtbank heeft ten onrechte overwogen dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat eiser niet in aanmerking kwam voor de gevraagde toelage. De rechtbank heeft ook ten onrechte overwogen dat hetgeen overigens door appellant is aangevoerd niet tot een ander oordeel leidt.
Immers: appellant meent dat de Regeling RvB, c.q. het beleid van verweerder, kennelijk onredelijk is danwel dat hiervan afgeweken had dienen te worden. Immers: doelstelling van de Regeling is gevolg te geven aan de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep van 24-01-2006 (LJN: AV0197). De Nederlandse Staat heeft welbewust een zekere, uit het IVRK voortvloeiende zorgplicht ten opzichte van juist deze kinderen (welke wel rechtmatig in Nederland zijn maar welke niet tot Nederland zijn toegelaten) op zich genomen. Gedurende de tijd dat deze kinderen in Nederland zijn, dienen zij volgens appellant in aanmerking te komen voor de financiële toelage. De belangen van het Kind dienen hierbij een primaire overweging te vormen. Indien de Regeling rechtstreeks indruist tegen het belang van het Kind, wegens het stellen van moeilijk vervulbare (bureaucratische) eisen, dan dient desnoods van het beleid afgeweken te worden. Appellant beroept zich hierbij tevens op de artikelen 2, tweede lid, artikel 3, tweede lid en artikel 27, derde lid, van het Verdrag ter bescherming van de Rechten van het Kind. De overheid dient immers de ouders te helpen het recht van kinderen op een toereikende levensstandaard te verwezenlijken. Gezien dit (hoge) belang van het Kind, was het volgens appellant ook aan verweerder om de IND te confronteren met de visie van appellant op zijn stelling aangaande rechtmatig verblijf.
Appellant acht het besluit van verweerder niet zorgvuldig genomen, hetgeen de rechtbank had dienen te onderkennen.

Grief 2: De Rechtbank overweegt in overweging 20 op pagina 4 voorts het navolgende, citaat:
De rechtbank zal derhalve bepalen dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand blijven.

Beslissing
De rechtbank,

- *bepaalt dat de rechtsgevolgen van het bestreden besluit in stand blijven.*

Einde citaat.
Zulks ten onrechte.

Standpunt/toelichting: gezien al het bovenstaande heeft de rechtbank ten onrechte besloten om de rechtsgevolgen van het bestreden besluit in stand te laten. Deze grief heeft geen zelfstandige betekenis.

REDENEN WAAROM:

Appellant zich tot U wendt met het eerbiedig verzoek om:

De bestreden uitspraak te vernietigen en daarvoor een zodanige beslissing te nemen als Uw Raad in redelijkheid zal vermenen te behoren, c.q. te bepalen dat aan appellant alsnog een financiële toelage wordt toegekend, meer-subsidiair: te bepalen het besluit te vernietigen en te bepalen dat verweerder met inachtneming van Uw overwegingen een nieuw besluit dient te nemen.

Hoogachtend,

Advocaat-Gemachtigde

Mr A.C.J. Letmaath

Copie dezes zend ik aan verweerder.

Toevoeging is aangevraagd.